

SLUTRAPPORT

Kommun/organisation/projekt: Sala kommun	
Datum:2018-09-26	Uppgiftslämnare: Maria Nässing, arbetsmarknadskonsulent
Projektledare: Maria Nässing, arbetsmarknadskonsulent	Projektägare: Henric Sjöblom, biträdande skolchef
Kontaktuppgifter: Maria Nässing, 0224-749831, maria.nassing@sala.se	

SALA KOMMUN Kommunstyrelsens förvaltning	
Ink. 2018 -12- 06	
Dokumentnr 2018/1650	Aktbilaga 1

SLUTRAPPORT

Sala kommun – BOM projektet

SLUTRAPPORT

Förord

Inom Östra Mellansverige (ÖMS) finns en betydande andel unga kvinnor och män som inte fullföljer sin gymnasieutbildning. De unga som lämnar studierna i förtid utan avlagd examina riskerar ohälsa och får det svårare att nå en varaktig anknytning till arbetsmarknaden. Avbrott från gymnasieskolan inom ÖMS-regionen innebär utmaningar och föranleder insatser för att stötta unga vuxna för ett återinträde i utbildning eller arbete.

För att ta ett samlat grepp om den här utmaningen har fem län/regioner i Östra Mellansverige gått samman i en gemensam satsning för att motverka studieavhopp och studiemisslyckanden. Satsningen ska också bidra till att unga kan återgå till studier eller praktik/arbete. Projektet ska även medverka till att unga kvinnors och mäns uppfattningar om studieval och arbetsroller vidgas och att de därmed väljer utbildningar/yrkesinriktning utifrån ett bredare perspektiv.

Det samlade greppet ryms inom projektet #jagmed – unga till utbildning och arbete. Projektet pågår 1 september 2015 – 31 december 2018. Slutrapporten handlar om ett av de 30 lokala projekten som ingår i #jagmed.

SLUTRAPPORT

Innehåll

Sammanfattning.....	4
Projektidé, mål och förväntat resultat.....	5
Arbetsätt.....	7
Uppföljning och utvärdering	16
Projektets resultat.....	17
Kommunikation, spridning och påverkansarbete	22
Leverans	23
Användande av resultat	25
Kommentarer och tips.....	25

SLUTRAPPORT

Sammanfattning

Syftet med BOM-projektet (bemötande och miljö-projektet) i Sala har varit att utveckla det kommunala aktivitetsansvaret, KAA, för att förhindra att fler ungdomar "faller mellan stolarna" och riskerar att hamna i utanförskap. Vi har försökt hitta nya metoder som passar målgruppen, både gällande vår uppsökande verksamhet och i utformning av aktiviteter. Fokus har legat på bemötande och miljö, där ungdomen ska känna sig delaktig i sin egen process. I grunden har vi velat få till en bättre samverkan mellan verksamheter som på olika sätt arbetar med de unga i målgruppen som faller under KAA.

Som projektnamnet BOM-projektet (bemötande och miljö) beskriver har just bemötandet av ungdomar och den miljö vi skapar för dessa ungdomar varit någonting som vi har fokuserat på väldigt mycket under projekttiden. Vi har under hela projektet arbetat med en god människosyn och ett bra förhållningssätt, där vi alltid har sett till hela människan. Vårt förhållningssätt och bemötande gentemot ungdomarna har varit nyckelord för oss. Vi har även valt att fokusera på att utveckla samverkan mellan de olika verksamheter inom kommunen som alla har samma mål – att hjälpa och stötta ungdomar och unga vuxna som hamnat eller riskerar att hamna i utanförskap, så att de så småningom blir självständiga och självförsörjande genom att hitta sin väg in på arbetsmarknaden.

Gällande nya metoder för vår uppsökande verksamhet har vi fokuserat på att sprida information och kunskap om KAA i alla sammanhang vi har kunnat. Vi har tagit fram ett enkelt informationsmaterial som vi har kunnat använda oss av i kontakt med andra instanser, skolor, och föräldrar för att andra lätt ska kunna sprida vår information vidare. Effekten av detta har blivit att fler och fler hör av sig till oss. Det är både handläggare från andra instanser, föräldrar och ungdomar själva som nu hör av sig till oss.

Andra metoder för kontakt som vi har testat har varit nya utformningar av brev och vykort som vi skickat ut till de ungdomar som vi inte har fått kontakt med. Detta har tyvärr inte lett till något direkt resultat. Vi har kommit till den slutsatsen att det som fungerar bäst när det gäller kontakt är mobiltelefon och sms. Det är när vi använder oss av sms som vi lättast får kontakt. Det som är ännu viktigare efter denna insikt är att vi har ett nära och bra samarbete med skolorna. Kan vi få vara med i ett tidigt skede när ungdomar är på väg att falla ur skolan och få träffa dem och få kontaktuppgifter till dessa ungdomar så spar vi mycket tid och kraft på att jaga mobilnummer. För att nå fler ungdomar och för att ha en bra sysselsättning att erbjuda dem har vi arbetat med 7tjugo som motivationshöjande insats. Detta för att ha en bra verksamhet som kan "locka" ungdomar att komma till oss och ta kontakt med oss.

Gällande samverkan har vi fokuserat på att få till ett närmare samarbete med i första hand skolan men även andra instanser. Vi har även arbetat för att få till rutiner gällande möten och informationsutbyten mellan olika instanser inom kommunen. Effekten har blivit att vi har kunnat erbjuda fler ungdomar otraditionella lösningar där fler aktörer har varit samlade och haft en gemensam syn på ungdomens planering. Ungdomarna har bland annat kunnat blanda skola med motivationshöjande insatser hos oss. Detta har inneburit att vi har haft fler ungdomar i sysselsättning för att vi har kunnat vara mer flexibla och individanpassade.

SLUTRAPPORT

Projektidé, mål och förväntat resultat

Syftet med BOM-projektet (bemötande och miljö-projektet) i Sala är att utveckla det kommunala aktivitetsansvaret, KAA, för att förhindra att fler ungdomar "faller mellan stolarna" och riskerar att hamna i utanförskap. Hitta nya metoder som passar målgruppen, både gällande vår uppsökande verksamhet och i utformning av aktiviteter. Fokus ska ligga på bemötande och miljö, där ungdomen känner sig delaktig i sin egen process. I grunden vill vi få till en bättre samverkan mellan verksamheter som på olika sätt arbetar med de unga i målgruppen. I projektet avser vi också att jobba aktivt för att främja jämställdhet, tillgänglighet och motverka diskriminering i möten med ungdomarna.

Målgruppen är ungdomar 16-19 år som omfattas av KAA, både de som är inskrivna på introduktionsprogram och de som helt saknar sysselsättning. Fokus på de som helt saknar sysselsättning och de som vi inte har lyckats nå tidigare. Uppskattat antal deltagare per år är 15 stycken. Könsfördelningen kan vi inte styra över då vi ska arbeta med dem som i dagsläget är okända för kommunens aktivitetsansvar, där könsfördelningen är som den är, det vi kan göra är att sträva efter att kvinnor och män ska ges rätt förutsättningar och ha samma möjligheter, rättigheter och skyldigheter i vår verksamhet.

Målen delas in i resultatmål och effektmål samt sätts på tre nivåer: individnivå, organisationsnivå och strukturell nivå.

Övergripande projektmål:

Resultatmål – konkreta resultat som ska uppnås i projektet

Individnivå:

- Nå 75 % fler av ungdomarna inom KAA som vi inte når i dagsläget.
- Att minst 50 % av de som saknar sysselsättning påbörjar en individuellt utformad åtgärd.
- Fler i sysselsättning.
- Öka delaktigheten i utformning av åtgärder.
- Analysera aktiviteterna utifrån ett jämställdhets- och tillgänglighetsperspektiv för att säkerställa att män och kvinnor kan uppnå lika villkor och får samma möjligheter att styra över sina egna liv oavsett kön och eventuell funktionsnedsättning. Jämställdhets- och tillgänglighetsperspektivet utvärderas med hjälp av deltagarenkäter.

Organisationsnivå:

- Hitta nya metoder inom arbetet med KAA
- Innan årets slut 2016 ska vi ha testat tre nya metoder som vi fått fram i samarbete med ungdomarna.
- En större flexibilitet i utformningen av ungdomars skolgång ska ha prövats i projektet under 2017 och 2018.
- Förbättra bemötandet av de unga.

SLUTRAPPORT

Strukturell nivå:

- KAA ska vara känt i kommunen bland såväl ungdomar som föräldrar och skolpersonal, så att alla vet vad som finns för ungdomar och hur rutinen ser ut.
- Det ska anordnas minst en informationsträff om KAA på grundskolan och gymnasiet varje termin där både elever och föräldrar bjuds in, samt minst en informationsträff för berörd personal t.ex. SYV inom både grundskolan och gymnasieskolan varje termin. Även på denna nivå ska tas hänsyn till tillgänglighets- och ickediskrimineringsperspektivet genom att erbjuda information på andra språk så att vi når ut till alla berörda med rätt information.

Effektmål - Förväntade effekter av de resultat vi uppnår i projektet:

Individnivå:

- De unga mår bättre i sin helhet genom att de får något att göra, känner sig sedda, lyssnade på och väl bemötta. Vi mäter med, ORS (Outcome Rating Scale).
- Vi når alla eller de flesta inom kommunens aktivitetsansvar, så färre ungdomar förblir osynliga.
- Vi har ett jämställdhets- och tillgänglighetstänk med oss i det vi gör både gällande uppsökande, bemötande och utformning av åtgärder.
- Fler (både ungdomar och personal) ser KAA som en möjlighet istället för en kontrollfunktion.

Organisationsnivå:

- Vi har väl fungerande metoder för att nå de unga inom KAA och ingen ungdom faller mellan stolarna.

Strukturell nivå:

- Fokus på långsiktiga lösningar – inga "quickfix".
- Bättre samverkan och snabbare kontakter mellan de olika aktörerna kring de unga, genom etablerade informationsträffar som upprepas varje termin i grundskola och gymnasium.
- Utvecklad samverkan mellan kommun och näringsliv som ger otraditionella vägar till sysselsättning.

Det är viktigt för oss att alla människor i vår verksamhet får samma möjligheter och har samma rättigheter och vi kommer därför under projektets gång sträva efter att öka jämställdheten och tillgängligheten i vår KAA-verksamhet. KAA är en relativt ny företeelse för kommunen, med de nya kraven på rapportering till SCB, och det finns därför för lite statistik att utgå ifrån för att göra analyser

SLUTRAPPORT

utifrån jämställdhet och tillgänglighet. Vi vill i detta projekt öka vår medvetenhet och få fram mer statistik gällande dessa saker så att vi kan granska verksamheten utifrån dessa perspektiv för att veta vad vi kan göra annorlunda för att män och kvinnor ska få samma möjligheter och rättigheter samt för att vår verksamhet ska vara tillgänglig för alla. Vi kommer att uppnå detta genom att anordna föreläsningar och temadagar inom aktuella områden för att hela tiden ha med de horisontella principerna i projektets genomförande. I genomförandet av aktiviteter för ungdomarna och även för medarbetare inom projektet tänker vi bl.a. använda oss av metoder och övningar i *GÖR! Samlade metoder för jämställdhetsintegrering från ESF jämt (2012)*.

Arbetsätt

Som projektnamnet BOM-projektet (bemötande och miljö) beskriver har just bemötandet av ungdomar och den miljö vi skapar för dessa ungdomar varit någonting som vi har fokuserat på väldigt mycket under projekttiden. Vi har under hela projektet arbetat med en god människosyn och ett bra förhållningssätt, där vi alltid har sett till hela människan. Vårt förhållningssätt och bemötande gentemot ungdomarna har varit nyckelord för oss.

Vi har även valt att fokusera på att utveckla *samverkan* mellan de olika verksamheter inom kommunen som alla har samma mål – att hjälpa och stötta ungdomar och unga vuxna som hamnat eller riskerar att hamna i utanförskap, så att de så småningom blir självständiga och självförsörjande genom att hitta sin väg in på arbetsmarknaden. De flesta av ungdomarna i verksamheterna är i åldern 16-19 år och saknar fullständig gymnasieutbildning vilket innebär att de hamnar inom kommunens aktivitetsansvar, KAA. Vi har med anledning av ovan nämnda resonemang valt att avgränsa projektet till att omfatta metodutveckling inom KAA för att skapa bättre samverkan och snabbare kontakter mellan olika verksamheter, så att ingen ungdom "faller mellan stolarna" och hamnar i utanförskap. Det ska finnas en tydlig gräns mellan ordinarie verksamhet och det nya som genomförs i #jagmed. Projektet är till för att testa nya arbetsätt, vilket bör pågå parallellt med ordinarie verksamheter.

Med utgångspunkt i det som redan gjordes när projektet startade har vi nu utvecklat möjligheter för ungdomarna genom att öka flexibiliteten och möjligheten för att delta i otidionellt lärande, och på så vis nå fler ungdomar med erbjudande om individuella insatser. Vi har avgränsat oss till att fylla en funktion som inte fanns tidigare och vårt syfte har inte varit att ta över någon annans uppdrag.

Trots allt arbete gällande ungdomar som tidigare gjordes i de olika verksamheterna inom kommunen hade vi innan projektet svårigheter att nå ungdomar inom målgruppen. Inom aktivitetsansvaret fanns svårigheter att få kontakt med ungdomarna i fråga och därför kvarstod frågetecken kring sysselsättning hos ett tjugo-/trettioal ungdomar i åldern 16-19 år varje termin. Under projektet har vi därför även valt att utveckla nya metoder, nya otidionella sätt, för att kunna nå dessa ungdomar och förhindra att fler hamnar i utanförskap. Vi har arbetat både med den uppsökande verksamheten och möjligheterna till insatser efter kontakt. När vi fick kontakt med en ungdom inom KAA innan vi gick in i projektet var det svårt att få denne motiverad till att påbörja en åtgärd. Detta berodde till stor del på att vi "gissade" oss

SLUTRAPPORT

till vad ungdomen kunde tänkas behöva och hade ett färdigt utbud med några åtgärder vi kunde erbjuda, som sedan presenterats för honom eller henne vid ett första möte. Under projektet har vi bytt perspektiv och valt att ha ungdomen i centrum och utgå från dennes unika behov istället för att "servera" vårt utbud och erbjuda lösningar i form av färdiga "paket". Vi vill att ungdomar som avbrutit sina studier ska få möjlighet till en andra chans och detta med utgångspunkt i deras egna förslag, tankar och idéer.

I våra möten med ungdomarna har det varit mycket viktigt att ha respekt och förståelse för att vi alla har samma grundläggande behov, men är olika och har olika sätt att leva och uppfatta vår omvärld. Dessutom har det varit mycket viktigt att ha en genuin vilja att hjälpa de som inte har samma förmågor som de starkare i ett samhälle. Att alla är lika viktiga och förtjänar att bli behandlade med respekt och att alla bör få chansen att tro på sig själva och styra sitt liv. Vårt förhållningssätt till ungdomarna har kännetecknats av respekt för individen och professionalism. I mötet med ungdomarna har vi utgått från en humanistisk människosyn. Vi menar att alla människor har samma värde, samma rätt att påverka sin situation och samma rätt till hjälp och stöd. Vår uppgift har varit att vara lyhörda för vars och ens behov, att se hela ungdomen och den situation ungdomen befinner sig i. Vi har mött ungdomarna med empati och omtanke. Vårt mantra har hela tiden varit "sedd, hörd och bekräftad".

"Om jag vill lyckas med att föra en människa mot ett bestämt mål, måste jag först finna henne där hon är och börja just där. Den som inte kan det lurar sig själv när hon tror hon kan hjälpa andra. För att hjälpa någon måste jag visserligen förstå mer än vad han gör, men först och främst förstå det han förstår. Om jag inte kan det så hjälper det inte att jag kan och vet mera. Vill jag ändå visa hur mycket jag kan så beror det på att jag är fåfäng och högmodig och egentligen vill bli beundrad av den andre istället för att hjälpa honom. All äkta hjälpsamhet börjar med ödmjukhet inför den jag vill hjälpa och därmed måste jag förstå att detta med att hjälpa inte är att vilja härska, utan att vilja tjäna. Kan jag inte detta så kan jag heller inte hjälpa någon." Sören Kierkegaard

Alla ungdomar – oavsett bakgrund, nuvarande situation, kön, hudfärg eller religion – ska kunna lita på att bli bemötta på ett respektfullt sätt. Etikett och god ton har lagt grunden för att vi alltid strävar efter ett etiskt bemötande. Det gäller såväl i den första kontakten vi har haft med ungdomarna - hur vi svarar i telefonen eller hälsar – som i vad vi säger och gör. Det är viktigt att röstläge, kroppsspråk och ord säger samma sak. Ett bra bemötande handlar också om att den enskilda ungdomen inte känner sig utlämnad. Vi har hela tiden försökt skapa lugn och ro och trygghet i våra möten med ungdomarna. Det betyder att vi pratar med ungdomarna och inte "över huvudet" på dem.

Vår utgångspunkt har varit att de enskilda ungdomen har rätt att ställa krav på att vi engagerar oss i dem och deras problem och att vi använder hela vårt yrkeskunnande i kontakten med dem. De har också haft rätt att förvänta sig att vi lyssnar på och stöttar dem där så behövs. Har vi förklarat tillräckligt? Är vårt språk begripligt? När vi över kulturskillnader och språkliga barriärer? Vi har hela tiden själva behövt försäkra oss om att det vi har att förmedla har nått fram. Vårt intresse har fokuserat på

SLUTRAPPORT

ungdomarna; det har alltid varit deras behov som satts i första hand. Vårt arbete har hela tiden styrts av vad som är bra för de ungdomar vi möter, inte av våra egna behov, känslor eller impulser. Vi har varit särskilt vaksamma på att även de ungdomar som själva har svårt att föra sin talan får det stöd och den hjälp de har rätt till.

Ett av våra problem har varit att få kontakt med alla de ungdomar som faller under det kommunala aktivitetsansvaret (KAA). Innan projektet använde man sig av ett brev med mycket information om KAA som skickades ut till de ungdomar som berördes. Brevet kändes ganska trist och svåräst. Svarsfrekvensen var ganska låg vilket innebar att det fanns ett tjugo-trettiotal ungdomar vars sysselsättning förblev okänd för oss då vi inte fick kontakt med dem. I början på projektet försökte vi omarbete brevet för att det inte skulle kännas så "byråkratiskt" och "stelt". Vi försökte göra det lite mer lättläst och tilltalande med färger och former för att locka ungdomarnas intresse. Vi har efter det testat att göra brevutskick igen, men har tyvärr inte fått någon högre svarsfrekvens. Lite längre in i projektet fick vi i samtal med andra projekt tips om att använda oss av vykort i våra försök att kontakta ungdomarna. Användande av vykort innebär att föräldrarna har möjlighet att se vad som står i utskicket vilket kan förbättra chanserna att ungdomen hör av sig. Vår tanke var också att ett vykort skulle kännas lite mindre kontrollerande och jobbigt för ungdomen att få. Tillsammans med Dekalbolaget i Sala tog vi fram ett vykort som vi har skickat ut till de ungdomar som vi inte får kontakt med. På vykortet har vi även skrivit dit våra mobilnummer för hand med en liten personlig hälsning. Allt för att underlätta för ungdomarna att höra av sig till oss då vi har lärt oss att de gärna kommunicerar via sms. Efter vykortet har vi följt upp med ytterligare ett omarbetat brev som vi skickat om vi inte har fått något svar på vykortet. Tyvärr har svarsfrekvensen inte blivit bättre. Efter att ha provat oss fram med olika brevutskick och vykort känner vi att det bästa sättet att få kontakt är genom mobil, samtal eller sms om vi lyckas hitta ett telefonnummer. Vi har under våren 2018 tagit fram ett informationsbrev om KAA och vad vi kan hjälpa till med. Tanken är att vi ska skicka ut det till samtliga vårdnadshavare för ungdomar i nian och första året på gymnasiet. Vi vill på detta sätt sprida information om att vi finns och vad vi kan hjälpa till med om behovet skulle finnas. På grund av tidsbrist har vi ännu inte hunnit skicka ut detta brev, men förhoppningen är att kunna göra det under hösten 2018 och att det sedan ska läggas in som rutin i KAAs arbete.

När vi har fått tag på ett telefonnummer till en ungdom börjar vi med att ringa upp dem. Vanligast har varit att de inte har svarat. Vi har då skickat ett sms till dem där vi förklarat vilka vi är och varför vi kontaktar dem. Vi har därpå ringt upp dem igen. Ibland har de svarat och ibland inte. Vi arbetar med tillgänglighetstänket i det avseende att vi kommunicerar med ungdomar på det sätt som bäst passar dem. Vill de bara kommunicera via sms så gör vi det. Här har vi inte kunnat se någon skillnad på svarsfrekvens om man jämför tjejer och killar. Vi känner att det helt är individbaserat hurvida de svarar eller inte. Vi jobbar hela tiden med att skapa förtroende hos ungdomen och skapa en allians. När vi får kontakt med ungdomen via sms eller samtal har vi presenterat oss och förklarat vad vi arbetar med och frågat om deras sysselsättning i dagsläget. Om de meddelat att de har en sysselsättning som de är nöjda med har vi sagt att de får höra av sig till oss om deras situation ändras. Vi har vidare meddelat att vi

SLUTRAPPORT

kommer att höra av oss igen lite längre fram, beroende på vad deras nuvarande sysselsättning är, för att stämma av om de är i behov av vår hjälp. Vi har därefter lagt in en påminnelse i vårt datasystem Accorda (där vi rapporterar vår kontakt med ungdomarna som faller under KAA) när det är dags för ny kontakt. Detta upprepas med jämna mellanrum tills ungdomen antingen vill få hjälp med sysselsättning genom oss eller fyller 20 år.

Om de vid vår första kontakt via telefonsamtal eller sms meddelar att de inte har någon sysselsättning försöker vi boka in ett möte där vi träffar dem fysiskt. Här har vi arbetat mycket med tillgänglighet så vi har erbjudit att träffas på bibliotek, caféer, i deras hem eller på annan plats som de föreslagit om de inte har velat komma till vårt kontor. Allt för att möta ungdomen där ungdomen känner sig tryggast och för att underlätta ett första möte. I fler fall har ungdomen inte dykt upp till vårt första möte. Då har vi på nytt kontaktat ungdomen via telefon och bokat in ett nytt möte. Vi har då varit noga med att fråga hur vi kan underlätta för att vi ska kunna träffas. Ibland har vi fått lov att boka om ett första möte många gånger då ungdomen inte har kommit. Här har varit viktigt att inte ge upp utan att fortsätta höra av sig och försöka få till ett möte.

När vi har lyckats få till ett första möte har det varit viktigt för oss att få ungdomen att känna sig välkommen och trygg. Detta har vi gjort genom att ha ett vänligt bemötande och visa ett genuint intresse för ungdomen och dennes situation. Vi har varit tydliga med att vi inte är en kontrollfunktion utan att vi finns till för att hjälpa och stötta dem på deras väg till att hitta en sysselsättning. Det har varit viktigt att ge ungdomen tid i mötet att få beskriva och förklara sin situation med sina egna ord. Det har även varit viktigt att ungdomen själv ska komma med idéer och tankar på vad ungdomen vill göra. Ofta har vi inte kommit längre vid det första mötet utan vi har stannat där och bokat in ett till möte. Vid det andra mötet har ungdomen förhoppningsvis något förslag på vad den vill göra, men vanligast har varit att de inte vet. Vi har då samtalat och resonerat med ungdomen kring olika sysselsättningar som studier, praktik, gruppverksamhet, promenader/friskvård. Här har vi varit noga med att inte tänka stereotyp utan vi har till exempel föreslagit praktik inom barnomsorg och vård till både killar och tjejer och vi har tittat på fordon- och teknikutbildningar tillsammans med både tjejer och killar. Det har hela tiden varit ungdomen som har styrt och dennes intressen.

Då vi inte hade något färdigt koncept gällande KAAs arbete eller några färdiga aktiviteter att erbjuda ungdomarna innan projektet drog igång har vi försökt att hitta aktiviteter och metoder genom samtal med ungdomar. Det har dock visat sig vara svårt att få ungdomarna att komma med idéer och tankar om hur de önskar att vi ska arbeta för att kunna hjälpa dem. De vet helt enkelt inte vad de vill eller också är de ovana vid att någon frågar dem om deras åsikter. Vi har därför provat på en rad olika metoder som vi har fått kännedom om genom studiebesök i andra kommuner samt genom nätverkande i olika #jagmed-konstellationer. Vi har testat på att ha drop-in verksamhet/öppet hus för ungdomarna i projektet en gång i veckan. Under dessa gruppträffar har vi gjort olika aktiviteter. Det har varit allt från körkortsövningar till pussel och segway-körning. Här har ungdomarna kommit med en del önskemål gällande aktiviteter som de vill göra när vi träffas. Dessa aktiviteter har lett till att några ungdomar (som

SLUTRAPPORT

tillhörde KAA) hörde av sig till oss på egen hand och ville vara med och träffa oss. Denna verksamhet pausades i och med att det blev sommarlov och då i samförstånd med ungdomarna. De flesta av ungdomarna i gruppen fick feriearbeten genom oss och hade därmed annan sysselsättning under sommaren. Efter sommaren var det inte aktuellt att starta upp drop-in verksamheten igen då vi hade en annan grupp ungdomar att arbeta med för de som vi arbetat med tidigare gick vidare till studier. De nya KAA-ungdomarna ville inte träffas i grupp utan då arbetade vi istället med enskilda samtal, enskilda promenader och coachade och stöttade ungdomarna individuellt istället. Allt för att anpassa oss efter ungdomarna och deras önskemål och för att vi ska vara tillgängliga för alla.

Under projektets gång har vi dock känt att vi skulle vilja ha en klar och tydlig verksamhet som vi kan erbjuda ungdomarna vi träffar som ett alternativ till sysselsättning. Detta för att det har varit så svårt att få ungdomarna att själva komma med idéer och tankar om hur de vill att vi ska arbeta för att kunna hjälpa dem. Vi känner att många ungdomar står väldigt långt från studier och praktik och behöver få landa i sig själva först och hitta sig själva innan de går vidare till nästa steg. En av våra projektmedarbetare hade tidigare utbildat sig till handledare inom 7Tjugo och vi hörde talas om att flera andra projekt använde sig av denna metod. 7Tjugo är en empowermentpedagogik som man använder sig av för att stärka individer i deras egna personer. 7TJUGO® står för 720 grader, eller två hela varv, och syftar på tanken bakom vårt sätt att arbeta med människor i utveckling och förändring. Vi måste först möta varje människa där den befinner sig och göra det med respekt och kunskap. Under "det första varvet" handlar det om att individen orienterar sig i sig själv. Egna tankar, behov och vilja. En personlig utveckling där vi bland annat arbetar med självbild, självkänsla och självförtroende, gränssättning med mera. Utifrån den basen arbetar man sedan med "det andra varvet" och relaterar det individen kommit fram till, gentemot den omvärld som omger individen. Tanken är att utveckling och förändring ska vara grundat i den enskilda individen. Att det är den enskilda individen som ska finna viljan, modet och motivationen att ta ansvar i sitt eget liv.

Vi tyckte att 7Tjugo verkade vara en bra grund att utgå från i vårt arbete med ungdomarna. Projektledaren och ytterligare en projektmedarbetare utbildade sig därför till handledare inom 7Tjugo för att vi skulle kunna arbeta enligt denna pedagogik. Därefter startade vi en 7Tjugo grupp som träffades tre gånger i veckan under 12 veckor. Vi gjorde en planering enligt 7Tjugos struktur och följde inledningsvis denna planering. Två dagar i veckan arbetade vi med olika ämnen och övningar och en dag i veckan var det friskvård/aktivitet. Under de 12 veckor som vi träffades blev det dock så att vi frångick planeringen till viss del. Detta för att vi ofta kände att vi "sköt över huvudet" på ungdomarna. De ämnen och övningar som vi tog upp var helt enkelt för svåra och avancerade för ungdomarna. Vi fick inte med oss dem i samtalen och det kändes som att vi tappade dem. I samtal med ungdomarna framkom att det som var viktigt för dem var att ha en samlingspunkt och ett sammanhang, någonting att vara delaktig i. Det var skönt för dem att ha en plats att komma till för att få in rutiner och öva på att passa tider och umgås i grupp. Efter att de tolv veckorna var slut frågade vi gruppen om de ville fortsätta att träffas och alla ungdomarna ville fortsätta att komma till oss. Vi har därför fortsatt att träffas tre gånger i veckan. Ibland lägger vi in någon 7Tjugo övning eller samtalsämne men oftast är det så att vi "bara" lägger

SLUTRAPPORT

pussel, lyssnar på musik, äter frukost, "hänger" och har enskilda samtal. Den dag i veckan som vi har aktiviteter/friskvård har ungdomarna själva fått vara med och styra och komma med förslag på vad vi ska göra. De har varit mycket delaktiga i denna process och kommit med många bra förslag. Tack vare projektet och SISU-Idrottsutbildarna har vi haft möjlighet att prova på en rad olika aktiviteter som ridning, thai-boxning, go cart, besök hos en professionell e-sport utövare, Prison Island, bowling med mera. Det har varit utvecklande för ungdomarna att få planera aktiviteter och åka iväg i grupp för att prova på nya saker. För fler av våra ungdomar har det varit en utmaning bara att ta sig utanför Sala som är deras "comfort zone". Det har därför varit både utvecklande och stärkande för dem att se att de klarar av det.

Någonting som vi också har arbetat mycket med under projektet är att tillsammans med skolan försökt få fram en större flexibilitet i utformningen av ungdomars skolgång. Den traditionella skolan passar inte för alla och här måste vi hitta andra lösningar för att fler ungdomar ska kunna få möjlighet att få en utbildning. Vi har hjälpt skolan med att hitta praktikplatser till ungdomar så ungdomarna kan kombinera skolgång med praktik, där vi ansvarar för uppföljning och planering av praktikdelen. Tillsammans med skolan har vi utefter individen hittat speciallösningar där ungdomar har fått läsa bara vissa ämnen och sedan varit hos oss resten av tiden i vår 7Tjugo-verksamhet. Vi har även haft varianter där ungdomarna har träffat oss som en del i sin skolgång och att de sedan läser vissa ämnen på distans. Det finns fortfarande utvecklingsmöjligheter gällande att få till en mer flexibel och individanpassad skolgång för de ungdomar som inte klarar den traditionella skolmiljön. I dagsläget diskuteras det att inför ett "För-IM" på Kungsängsgymnasiet för de elever som inte klarar av introduktionsprogrammen. Detta för att vi tillsammans med skolan och styrgruppen har märkt att fler och fler ungdomar står långt ifrån både de nationella programmen och introduktionsprogrammen.

Att få till en bättre samverkan inom kommunens verksamheter gällande ungdomarna i KAA har varit mycket viktigt. Vi har bjudit in oss själva och deltagit på en rad enhetsmöten inom kommunen. Dels för att informera om vårt arbete med KAA och #jagmed och dels för att få en insikt och förståelse för hur andra arbetar och hur vi tillsammans kan hjälpa KAA-ungdomar på bästa sätt. Vi har kontaktat, besökt och informerat följande aktörer/instanser inom kommunen vid ett eller fler tillfällen:

Gröna villan (utslussningsboende för ensamkommande ungdomar), barn- och ungdomspsykiatri, Ösby Naturbruksgymnasium, Kungsängsgymnasiet, Ekebyskolan (grund), Vallaskolan (grund), Passagen (undervisningsgrupp för hemmasittare, grund) Ungdomslokalen, Barn och ungdom, Försörjningsstöd, Tärna folkhögskola, Förebyggande ungdom, Ungdomsmottagningen, Samordningsteamet, Skolteamet, LSS-enheten. Vid tre tillfällen har vi även informerat kommunstyrelsen samt kommunstyrelsens ledningsutskott. Vi har även arbetat upp ett bra samarbete med arbetsförmedlingen och då ungdomshandläggare i första hand. Vi har inbokade stående tider där vi stämmer av vårt arbete med ungdomar som vi har kontakt med där båda parterna är inkopplade.

SLUTRAPPORT

Vi har under projektets gång försökt få vara med och informera på föräldramöten både på gymnasiet och i 9:a för att få ut information om vårt arbete till föräldrar och vårdnadshavare. Här har det varit lite svårjobbat och vi blev från början stoppade av skolan. Det har varit ett hårt arbete att få in en fot i skolan och att få dem förstå att vi är en hjälp, inte en kontrollfunktion. Denna inställning har dock ändrats under projektets gång. Vi har nu fått vara med och ta fram en verksamhetsplan för studie- och yrkesvägledarna i kommunen. I planen finns inskrivet att KAA ska informera om sin verksamhet på ett föräldramöte under höstterminen i årskurs 9. I planen står även inskrivet att KAA ska bli kontaktad och inbjuden att delta på möte vid behov i enskilda fall där man ser att ungdomen riskerar att gå ut årskurs 9 utan fullständiga betyg. Vidare ska KAA i samtliga årskurser på gymnasiet ha en gemensam informationsträff tillsammans med Studie- och yrkesvägledare och Arbetsförmedlingen. Detta för att ungdomarna ska få kännedom om vårt arbete. Vi ska även vara med och informera om vårt uppdrag på föräldramöten i samtliga årskurser på gymnasiet.

För att ytterligare förbättra samarbetet med Kungsängsgymnasiet har vi en gång i månaden avstämningsmöten med rektorn samt den som är ansvarig för IM-programmen. På dessa möten följer vi upp individärenden samt ser över rutiner och arbetssätt. Allt för att vi ska få ett närmare samarbete och för att vi inte ska riskera att tappa en ungdom. Vi kommer till hösten 2018 tillsammans med studie- och yrkesvägledarna se över frånvarorutinen som idag inte används i skolan. Där ska KAA finnas med som ett naturligt steg i rutinen. Vi behöver få till rutiner som fungerar och används för att vårt arbete inte ska vara så personberoende. Det är nästa steg i vårt gemensamma arbete.

För att ytterligare sprida information om KAA deltar vi i ett samarbete som går under namnet "Silverlotsen". Det är ett samarbete mellan Arbetsförmedlingen, Tärna folkhögskola och Sala kommuns enheter Integration, Arbete & Försörjning och Vuxnas lärande. Tanken är att det ska vara enkelt och gå snabbt att få information, hjälp och vägledning när det gäller frågor om studier, jobb, försörjningsstöd och integration. Varje torsdag har Silverlotsen drop-in för allmänheten klockan 13-16 i en lokal på Stora torget 9 i Sala. Där kan man snabbt få svar på sina frågor. Tanken är att man ska slippa bli bollad mellan olika enheter och aktörer och att allt därmed också ska gå mycket snabbare. Detta är ett sätt vi provar för att göra oss tillgängliga för ungdomar och/eller deras föräldrar och för att få ut information till allmänheten om att vi finns och att man kan vända sig till oss. För projektets ungdomar har vi märkt en klar fördel med att vara med i denna samverkansgrupp då vi och "våra" ungdomar kan få till snabba flerparsmöten med till exempel Arbetsförmedlingen och Tärna folkhögskola för att hitta lösningar och vägar vidare i deras situation. Det är även en klar vinning i att sitta tillsammans med de andra aktörerna i samma lokaler då vi utbyter erfarenheter och får kunskap i hur man arbetar inom de olika professionerna. Det är lättare att tillsammans hitta lösningar för hur vi kan hjälpa ungdomarna och övriga som kommer till "Silverlotsen" när vi får bättre förståelse för varandras uppdrag.

I våra möten med ungdomar har det framkommit att det ofta är väldigt många olika aktörer och instanser inblandade i ungdomens liv/situation, men att det ofta saknas någon gemensam plan eller samordning av insatser. Ungdomen har ofta fler möten inbokade med olika instanser/aktörer under en

SLUTRAPPORT

vecka där samma information ska dras och nya handlingsplaner ska upprättas. Detta utan att det finns kunskap om att en annan handlingsplan finns hos en annan instans/aktör. Här har det ofta blivit vår roll att fungera som en samordnare av alla de kontakter som ungdomen har och kanske behöver för att komma vidare. Det blir ofta flerpartsmöten och samtal med bland annat socialen, BUP, skolan, elevhälsoteam, Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, med flera för att få en samlad bild. Vi märker att det ger positiv effekt då risken att ungdomarna "faller mellan stolarna" minskar. Det underlättar även för ungdomen som får en mer samlad insats. Arbetet kring de enskilda ungdomarna tar dock mycket tid med samtal och koordinering med andra berörda aktörer då vi inte har tydliga rutiner i kommunen hur vi ska samverka.

Det som bland annat har gjort skillnad i vårt arbete är att vi och skolan har fått mer samsyn kring hur vi kan arbeta med de ungdomar som inte passar in i den traditionella skolan. Vi känner att vi är på väg åt rätt håll och vi fortsätter utveckla en ännu större flexibilitet i utformningen av ungdomars skolgång tillsammans med skolan. Detta är av största vikt för att kunna behålla ungdomarna i skolan eller för att få tillbaka dem till skolan. För att komma hit har det krävts många möten och träffar med skolpersonal och rektorer där vi gång på gång har påvisat vikten av att varje ungdom blir sedd och lyssnad på. Vi har gång på gång lagt fram och presenterat goda exempel på hur andra kommuner arbetar. Allt för att så ett frö och för att få till ett annat tankesätt än det traditionella kring skolgång. Vi har även påvisat vikten av att fånga upp tidiga signaler från ungdomar innan det är försent och ungdomen redan har stor frånvaro och riskerar att hoppa av skolan.

Något som också har varit betydande i vårt arbete har varit informations spridning till andra aktörer/enheter. Det har krävts ett hårt arbete och till att börja med mycket "tjat" för att få komma ut och informera om vårt arbete hos andra instanser inom kommunen. Vi har varit ihärdiga och gång på gång bjudit in oss själva till möten som har berört ungdomar som faller under KAA. Vi känner dock att det är tack vare att vi har varit så ihärdiga som vi har fått andra instanser att få kännedom om oss som i sin tur har bidragit till att vi har fått framgång i vårt jobb. Nu hör andra instanser av sig till oss när de träffar på ungdomar som är i vår målgrupp och vi får vara med i arbetet kring ungdomen i ett tidigare skede. Vi måste dock jobba på att få in som rutin att besöka olika enheter och instanser 1ggr/termin eller 1ggr/läsår och informera om oss då vårt samarbete är väldigt personberoende i dagsläget och detta samarbete kan falla om personal byts ut.

Det är fortfarande svårt att samla in information från skolor (både lokala och de utanför kommunen) gällande examen eller studiebevis när ungdomarna slutar gymnasiet. Här försöker vi vara ute i god tid när vi kontaktar skolorna och påminner om detta. Vi är dock inte prioriterade på skolorna och det är väldigt sent vi får tillgång till information som ska lämnas in till SCB. Det känns tråkigt och lite konstigt att skolorna har den inställningen då vi tillsammans enligt lag har en skyldighet att rapportera in detta. Borde information om KAA och rapporteringsskyldigheten komma från högre ort till skolorna? Det blir svårt när vi som tjänstemän "ställer krav" på skolan att lämna ut information.

SLUTRAPPORT

Vi har märkt att det är lätt att ha för bråttom i vårt arbete med ungdomarna. Vi blir ofta för ivriga på att se ett resultat istället för att låta det ta tid. Ibland vill vi hjälpa så mycket att vi skyndar på beslut om till exempel praktik eller andra insatser. Vi måste låta ungdomarna ta större del och ansvar i sin egen process. Det har vid fler tillfällen varit så att vi har föreslagit praktik i brist på att hitta en annan sysselsättning. Då har vi jagat praktikplats till ungdomen och ungdomen har egentligen inte varit speciellt delaktig i sin egen process, allt för att vi inte har känt oss bekväma i att inte se något direkt resultat. Vid dessa tillfällen har, som väntat, praktiken inte fungerat utan ungdomen har uteblivit.

Vi har tagit fram en broschyr som beskriver lite vad KAA betyder och vad vi kan hjälpa till med, samt våra kontaktuppgifter. Det har känts skönt att kunna lämna lite samlad information både till ungdomar vi har träffat och till andra verksamheter för att de ska ha något att läsa efter vårt möte. Det är ett bra och lätt sätt att sprida information på. Vi tog hjälp av Dekalbolaget i Sala för att ta fram broschyren. Vi ville ha en lättläst broschyr som tilltalar ungdomar. Utifrån den broschyren har vi sedan tagit fram ett vykort samt en brevmall med samma layout som vi använder oss av i våra utskick till ungdomarna. Anledning till att vi valde att utgå från broschyren när vi tog fram vykortet och brevmallen är att det ska vara tydligt vem avsändaren är när information skickas från oss och man ska snabbt kunna identifiera avsändaren.

Vi har under projektiden fått till ett nära samarbete med skolan och då Kungsängsgymnasiet och Ösby Naturbruksgymnasium i första hand. Vi har även samverkat mycket med Arbetsförmedlingen och socialtjänsten. Detta finns beskrivet mer ingående tidigare under denna rubrik.

För att säkerställa att vi i projektet har erbjudit deltagande i vår verksamhet på lika villkor utifrån perspektiven jämställdhet, tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning och icke diskriminering har vi hela tiden utgått från ungdomarna. Utifrån ungdomarnas unika och olika situationer och önskemål har vi anpassat våra insatser. Vi har bland annat erbjudit laktos och glutenfritt fika och frukost till våra ungdomar. Allt för att inte utesluta någons möjlighet att delta i fikastunder på grund av deras kost. Vidare har vi anpassat vårt val av lokal utefter ungdomarnas önskemål. Vi provade först att träffa ungdomarna när vi hade gruppverksamhet i en lokal. Ungdomarna trivdes inte i lokalen då de tyckte att den påminde om en skollokal. Vi hittade då en annan lokal som vi inredde med en mer "hemmakänsla". Ungdomarna har uppskattat att vara i den lokalen och trivs mycket bättre. Tyvärr är lokalen på tredje våningen i ett hus som saknar hiss. I den grupp vi har haft nu finns det ingen ungdom som sitter i rullstol eller har något funktionshinder som medför svårigheter att gå i trappor och vi har därför kunnat vara i lokalen. Skulle vi dock få in en ungdom med dessa funktionshinder måste vi hitta en annan lokal som är tillgänglig för alla. I våra gruppverksamheter har alla varit välkomna oavsett kön, etnisk bakgrund, politisk inriktning, funktionsnedsättningar och så vidare. Under våra 7Tjugo-träffar med ungdomarna pratar vi mycket om just jämlikhet, jämställdhet, allas lika värde och att alla har rätt att delta utifrån sina förutsättningar. Vi gör även många gruppövningar för att belysa detta. Vi pratar även mycket om förhållningssätt, kommunikation, resurser och mål. Allt för att stärka ungdomarna i sin självkänsla, självtillit och självförtroende. Vi ser dock till att möta alla ungdomar på deras villkor och träffar dem där de vill träffas. Vill de inte träffas i grupp så träffar vi dem enskilt. Om de har social fobi och tycker det är

SLUTRAPPORT

jobbigt att gå ut så träffar vi dem hemma hos dem eller på den plats som ungdomen själv önskar. Allt för att inte utesluta eller diskriminera någon och allt för att se till individen. Vi jobbar hela tiden med att skapa förtroende hos ungdomen och skapa en allians. Vi använder oss av språkstödjare i möten med ungdomar där svenska inte är första språk allt för att ungdom och/eller föräldrar ska känna sig trygga i att förstå all information. Vi har hela tiden med oss tänket att alla ungdomar som vi möter ska känna sig sedda, hörda och bekräftade.

Gällande specifika jämställdhetsutmaningar var det inte några sådana som identifierades i analysfasen. Det är därför svårt att beskriva några aktiviteter som vi har gjort specifikt med anledning av detta. Några av våra projektmedarbetare har varit på jämställdhetskonferenser för att få en bättre förståelse och en bättre insikt i hur man arbetar med jämställdhet. Vi har ofta pratat om jämställdhet och de övriga horisontella principerna på våra arbetsgruppsmöten. Detta för att alltid hålla principerna aktuella och för att inte tappa jämställdhetstänket i vårt arbete. I våra samtal med ungdomarna är alltid individen i fokus. Vi kan bara utgå från dem och deras intressen. När vi pratar studier och praktik är vi bra på att inte tänka stereotypa val för tjejer och killar utan vi presenterar vårdrerken och barn- och omsorgsyrken för killar likväl som för tjejer och på samma sätt pratar vi om teknik- och fordonsyrken för tjejer likväl som för killar. Vi vill på detta sätt öppna upp ungdomarnas tankar och idéer kring val av sysselsättning och yrken för att göra dem mer jämställda på arbetsmarknaden och i samhället. Vi har haft tjejer i projektet som satsar på att bli lastbilschaufför och gå bygglinjen och killar som satsar på barn- och fritidsprogrammet och vårdruket.

För att ytterligare förankra att vi har haft med oss tänket kring de horisontella principerna har vi vid ett flertal projektledarmöten talat om principerna och hur vi kan arbeta med dem.

Uppföljning och utvärdering

På grund av stor personalomsättning inom projektet under de första året har vi varit väldigt dåliga på just uppföljning och utvärdering. Det har hela tiden varit nya projektledare och medarbetare som ska sättas in i projektet och i vissa fall har det inte funnits någon direkt överlämning. Detta har inneburit att det under det första året gjordes väldigt lite arbete i projektet och att det därmed inte fanns så mycket att utvärdera eller följa upp. Under 2017 fick vi under en projektledarträff gå igenom alla våra mål vart och ett för sig och rangordna hur långt vi hade kommit. Efter den träffen har vi satt upp alla målen på väggen på vårt kontor för att hela tiden ha dem lättillgängliga och synliga. Vi har haft som rutin att en gång i månaden under arbetsgruppsmöten stämma av om vi har gjort någon stegförflyttning i något av målen. Vid årsskiftet 2017/2018 hade vi planeringsdagar för några av projektmedarbetarna och då hade vi ytterligare en uppföljning av målen för att se vilka vi skulle fokusera på under sista året.

När det gäller uppföljning av aktiviteter har vi gjort detta i samtal med ungdomarna och inom arbetsgruppen. Det är det dessa samtal som har fått styra hur vi ska gå vidare eller inte med vissa

SLUTRAPPORT

aktiviteter och metoder. Gällande uppföljning och utvärdering på individnivå har vi kontinuerliga individuella samtal. Under våren 2018 fick projektledaren och en projektmedarbetare utbildning inom uppföljningsverktyget/skattningsverktyg ORS och SRS. Skalorna Outcome Rating Scale (ORS) och Session Rating Scale (SRS) mäter en klients/patients mående och upplevelse av behandling och är exempel på uppföljningsinstrument som möjliggör systematisk uppföljning och utvärdering. När projektplanen skrevs var tanken att vi skulle använda oss av detta verktyg i vår kontakt med ungdomarna. Dels för att kunna mäta ungdomarnas mående och dels för att kunna mäta vårt arbete. På grund av tidigare nämnda personalomsättning har vi först under projektets slutskede fått utbildning inom detta och vi har därför bara hunnit använda oss av detta verktyg vid ett fåtal tillfällen.

Gällande #jagmed-enkäten har vi tyvärr inte hittat ett naturligt sätt att få in den i våra möten med ungdomarna. Det känns som ungdomarna ser det som ytterligare en blankett/formulär som måste fyllas i, som att det blir någonting jobbigt och avskräckande. När man arbetar med ungdomar kan man inte ha med för mycket formalia, det skrämmar bort dem.

Vi projektmedarbetare har helat tiden påmint varandra i vårt arbete att ha med jämställdhets- tillgänglighets- och icke diskrimineringsperspektivet för att inte tappa det under projektets gång. Vi har under våra projektledarmöten och KAA-nätverksträffar arbetat med dessa frågor för att hela tiden hålla dem aktuella och i vårt minne. Under våra arbetsgruppsmöten inom projektet har vi varje vecka stämt av att vi tänker på de horisontella principerna i vårt arbete.

Vi har tyvärr inte lyckats anordna föreläsningar och temadagar gällande de horisontella principerna som finns beskrivet i projektplanen som en metodutveckling och metodtillämpning. Vi har heller inte använt oss av metoder och övningar i *GÖR! Samlade metoder för jämställdhetsintegrering från ESF jämt (2012)* i genomförandet av aktiviteter för ungdomarna och medarbetare inom projektet. Anledningen till att vi inte har lyckats med detta är stor personalomsättning i projektet och dålig förankring av projektplanen.

Projektets resultat

Totalt har 32 ungdomar varit inskrivna i projektet, 17 unga kvinnor och 15 unga män. En av de unga kvinnorna i projektet är under processen att ändra sin könstillhörighet. Detta innebär att ungdomen i dagsläget har ett manligt namn med ett kvinnligt personnummer.

Det är svårt att sätta en siffra på hur många övriga ungdomar som indirekt har berörts av våra aktiviteter. I och med vårt deltagande på bland annat Silverlotsen har fler ungdomar mellan 20-25 år fått snabbare hjälp och samlade insatser för att vi har kunnat lotsa dem vidare till rätt instanser. Vi har även haft fler ungdomar mellan 20-25 år som har fått delta i våra gruppverksamheter och aktiviteter. När vi gjorde en uppskattning tidigare rapporterade vi att 15 övriga ungdomar indirekt har berörts av våra aktiviteter. Vi tror dock att det är betydligt många fler ungdomar som har berörts av vår verksamhet och våra aktiviteter. Det är dock svårt att mäta.

SLUTRAPPORT

Resultatmål på individnivå har varit att varje år nå 75 % fler av ungdomarna inom KAA som vi inte når i dagsläget och att minst 50 % av de som saknar sysselsättning påbörjar en individuellt utformad åtgärd. Vi vill få fler ungdomar i sysselsättning antingen genom att påbörja/fullfölja studier på gymnasieskolan eller via nya otraditionella vägar, övergå till DUA-satsningen eller hitta en annan väg in på arbetsmarknaden. Detta genom att bli bättre på bemötande av de unga samt att de får vara delaktiga i utformning av åtgärder. Analysera aktiviteterna utifrån ett jämställdhets- och tillgänglighetsperspektiv för att säkerställa att män och kvinnor kan uppnå lika villkor och får samma möjligheter att styra över sina egna liv oavsett kön och eventuell funktionsnedsättning. Alla ska kunna delta. Jämställdhets- och tillgänglighetsperspektivet utvärderas med hjälp av deltagarenkäter.

I december 2015 när projektet påbörjades nådde vi 79 % av ungdomarna i KAA. Totalt fanns 106 ungdomar i KAA (51 IM-elever), 18 ungdomar förblev okända och 4 ungdomar fanns i någon åtgärd genom KAA. Nedan har vi valt att redovisa siffror från vårterminen 2017 då vi började med deltagare i projektet.

Vårterminen 2017

Totalt: 175 ungdomar

Okända: 45 ungdomar (vi nådde 74 % av ungdomarna)

I åtgärd genom KAA: 15 ungdomar (10 killar och 5 tjejer)

Höstterminen 2017

Totalt: 155 ungdomar

Okända: 20 ungdomar (vi nådde 87 % av ungdomarna)

I åtgärd genom KAA: 18 ungdomar (9 killar, 7 tjejer och 2 ungdomar som genomgår könskorrigering)

Vårterminen 2018

Totalt: 116

Okända: 24 ungdomar (vi nådde 79 % av ungdomarna)

I åtgärd genom KAA: 25 ungdomar (14 killar, 9 tjejer och 2 ungdomar som genomgår könskorrigering)

Under våren 2017 hade vi gruppverksamhet för ungdomar. Totalt 9 ungdomar, 6 killar och 3 tjejer, deltog i gruppverksamheten. Av de 9 ungdomarna gick 6 vidare till studier till hösten 2017 (2 tjejer och 4 killar), 1 gick vidare till annan åtgärd (kille), 1 flyttade till annan kommun (kille) och 1 fanns kvar i åtgärd genom KAA (kille) hösten 2017. Under hösten 2017 hade vi ingen gruppverksamhet utan träffade de ungdomar som var inskrivna i projektet individuellt. Under våren 2018 startade vi på nytt upp en gruppverksamhet för ungdomarna där vi arbetade efter metoden 7Tjugo. 9 ungdomar deltog i gruppverksamheten, 4 killar och 5 tjejer. Av de 9 ungdomarna gick 6 ungdomar vidare till studier till hösten 2018 (3 killar och 3 tjejer), 2 ungdomar har börjat jobba (1 kille och 1 tjej) och 1 har flyttat till annan kommun (tjej).

På organisationsnivå har resultatmålet varit att hitta nya metoder inom arbetet med KAA, så att vi når

SLUTRAPPORT

fler killar och tjejer. Innan årets slut 2016 skulle vi ha testat 3 nya metoder som vi fått fram i samarbete med ungdomarna. En större flexibilitet i utformningen av ungdomars skolgång skulle ha prövats i projektet under 2017 och 2018 och ska finnas kvar och fortsätta att utvecklas även efteråt. Med resultatet att fler unga väljer att delta i åtgärder varje år (se mål på individnivå).

Nya metoder för kontakt som vi har testat har varit nya utformningar av brev som vi skickat ut till de ungdomar som vi inte har fått kontakt med. Vi har även testat att använda oss av vykort, något vi inte hade provat tidigare. Detta har tyvärr inte lett till något direkt resultat. Vi har kommit till den slutsatsen att det som fungerar bäst när det gäller kontakt är mobiltelefon och sms. Det är när vi använder oss av sms som vi lättast får kontakt. Det som är ännu viktigare efter denna insikt är att vi har ett nära och bra samarbete med skolorna. Kan vi få vara med i ett tidigt skede när ungdomar är på väg att falla ur skolan och få träffa dem och få kontaktuppgifter till dessa ungdomar så spar vi mycket tid och kraft på att jaga mobilnummer. För att nå fler ungdomar och för att ha en bra sysselsättning att erbjuda dem har vi arbetat med 7tjugo som motivationshöjande insats. Detta för att ha en bra verksamhet som kan "locka" ungdomar att komma till oss och ta kontakt med oss. Det har även varit bra att ha 7Tjugo gruppen som ett komplement till skolgång när skolan inte har fungerat fullt ut för några av våra ungdomar.

Gällande en större flexibilitet i utformning av ungdomars skolgång har vi fått till ett bra samarbete med Kunsängsgymnasiet och vi har kommit en bra bit på väg. Vi har bland annat haft en ungdom som varit sjukskriven på heltid från studier, hen har dock varit inskriven i skolan, men har haft en praktik genom projektet. Vi har haft några ungdomar som läst ett eller fler ämnen i taget hemifrån. De har fortfarande varit inskrivna i skolan och träffat lärare vid jämna mellanrum för att stämna av och lämna in uppgifter. Vi har haft ungdomar som varit inskrivna på IM-programmet men har haft aktivitet genom oss, praktik eller deltagit i 7Tjugo gruppen. Vi har haft några ungdomar som har varit inskrivna i skolan och har läst några eller inga ämnen samtidigt som vi har fått arbeta med dem i motiverande insatser för att få tillbaka dem till skolan och för att inte tappa dem. En ungdom har fått gå IM-program i Västerås istället för Sala då ungdomen hade önskemål om att gå i Västerås för att skolgången ska fungera.

Resultatmål på strukturell nivå var att KAA ska vara känt i kommunen bland såväl ungdomar som föräldrar och skolpersonal, så att alla vet vad som finns för ungdomar och hur rutinen ser ut. Detta ska uppnås genom att minst en informationsträff om KAA ska anordnas på grundskolan och gymnasiet varje termin där både elever och föräldrar bjuds in, samt minst en informationsträff för berörd personal t.ex. SYV inom både grundskolan och gymnasieskolan varje termin. Även på denna nivå ska det tas hänsyn till tillgänglighets- och ickediskrimineringsperspektivet genom att erbjuda information på andra språk så att vi når ut till alla berörda med rätt information.

Vi har fått vara med och ta fram en verksamhetsplan för studie- och yrkesvägledarna i kommunen. I planen finns inskrivet att KAA ska informera om sin verksamhet på ett föräldramöte under höstterminen i årskurs 9. I planen står även skrivet att KAA ska bli kontaktad och inbjuden att delta på möten vid behov i enskilda fall där man ser att ungdomen riskerar att gå ut årskurs 9 utan fullständiga betyg.

SLUTRAPPORT

Vidare ska KAA i samtliga årskurser på gymnasiet ha en gemensam informationsträff tillsammans med Studie- och yrkesvägledare och Arbetsförmedlingen. Detta för att ungdomarna ska få kännedom om vårt arbete. Vi ska även vara med och informera om vårt uppdrag på föräldramöten på gymnasiet i samtliga årskurser.

1-2 gånger per år bjuder vi in oss till personalmöten på BUP, vuxenpsykiatri, barn och ungdom, försörjningsstöd, ungdomslokalen, "gröna villan", skolteamet och elevhälsoteamet. Detta för att upprätthålla ett nära samarbete med övriga instanser inom kommunen och för att KAA ska vara känt hos alla som kan tänkas komma i kontakt med en KAA-ungdom. Vidare så har vi lagt in som rutin att träffa rektorerna och studie- och yrkesvägledarna på högstadiet ca 1-2 ggr/år. Numera får vi samtal från grundskolorna när de har elever som de "tappat" och vi får möjlighet att träffa ungdomen i ett tidigt skede.

Vi har haft flera möten med rektorerna för Kungsängsgymnasiet och biträdande skolchef där syftet har varit att bygga en samsyn på KAA-uppdraget. Träffarna har lett till mycket bättre samverkan med Kungsängsgymnasiet och det finns nu planer på att göra en gemensam satsning på ett "För-IM" för de ungdomar som inte klarar introduktionsprogrammen. Vi har idag månatliga möten med rektorn för Kungsängsgymnasiet samt ansvarige för introduktionsprogrammen. Detta för att ta fram rutiner för hur vi ska samarbeta kring ungdomarna och för att följa upp individfall.

För att ytterligare sprida information och skapa kännedom om KAA har vi tagit fram ett informationsbrev om KAA och vad vi kan hjälpa till med. Tanken är att vi ska skicka ut det till samtliga vårdnadshavare för ungdomar i nian och första året på gymnasiet. Vi vill på detta sätt sprida information om att vi finns och vad vi kan hjälpa till med om behovet skulle finnas. På grund av för hög arbetsbelastning har vi ännu inte hunnit skicka ut detta brev, men förhoppningen är att kunna göra det under hösten 2018 och att det sedan ska läggas in som rutin i KAAs arbete. Här har vi också pratat om att översätta brevet till fler språk för att informationen ska vara tillgänglig för alla. Detta är fortfarande under planeringsstadiet.

Effektmålen på individnivå har varit att de unga mår bättre i sin helhet genom att de får något att göra, känner sig sedda, lyssnade på och väl bemötta. In- och utvärde ska ske med hjälp av självskattning av förändring, ORS (Outcome Rating Scale). Vi når alla eller de flesta inom kommunens aktivitetsansvar, så färre ungdomar förblir osynliga. Detta genom att vi har ett jämställdhets- och tillgänglighetstänk med oss i det vi gör både gällande uppsökande, bemötande och utformning av åtgärder. Fler ser KAA som en möjlighet istället för en kontrollfunktion.

Gällande ungdomarnas mående har vi kontinuerliga individuella samtal där vi stämmer av måendet och ungdomens situation. Vi har sett att några av våra ungdomar har gått vidare till utbildning och arbete efter sin tid hos oss. Detta ser vi som ett tecken på att de har skett en utveckling och att de mår bättre för det är svårt att göra en stegförflyttning till studier och arbete om du inte mår bra. När projektplanen skrevs var tanken att vi skulle använda oss av uppföljningsverktyget/skattningsverktyg ORS och SRS.

SLUTRAPPORT

Skalorna Outcome Rating Scale (ORS) och Session Rating Scale (SRS) mäter en klients/patients mående och upplevelse av behandling och är exempel på uppföljningsinstrument som möjliggör systematisk uppföljning och utvärdering. Tyvärr så var det först under våren 2018 som projektledaren och en projektmedarbetare fick utbildning inom detta verktyg och vi har därför bara hunnit använda oss av detta verktyg vid ett fåtal tillfällen.

På organisationsnivå har effektmålet varit att hitta nya metoder för att nå de unga inom KAA, så att ingen ungdom faller mellan stolarna. Här har vi fokuserat på att sprida information och kunskap om KAA i alla sammanhang vi har kunnat. Vi har tagit fram ett enkelt informationsmaterial som vi har kunnat använda oss av i kontakt med andra instanser, skolor, ungdomar och föräldrar för att vi lätt ska kunna sprida information om oss samt för att de vi är i kontakt med på ett enkelt sätt ska kunna sprida vår information vidare. Effekten av detta har blivit att fler och fler hör av sig till oss. Det är både handläggare från andra instanser, föräldrar och ungdomar själva som kontaktar oss. Effekten har även blivit att vi under vissa perioder har haft ett så högt inflöde på ungdomar att vi inte har haft den tid vi behöver för att kunna arbeta ordentligt med var och en av de ungdomar som kommer till oss.

Effektmålen på strukturell nivå har varit fokus på långsiktiga lösningar – inga ”quickfix”. Bättre samverkan och snabbare kontakter mellan de olika aktörerna kring de unga, genom etablerade informationsträffar som upprepas varje termin i grundskola och gymnasium. Utvecklad samverkan mellan kommun och näringsliv som ger otraditionella vägar till sysselsättning. En utopi är att i förlängningen ska KAA inte behöva finnas. Här har vi fokuserat på att få till ett närmare samarbete med i första hand skolan men även andra instanser. Vi har även arbetat för att få till rutiner gällande möten och informationsutbyten mellan olika instanser. Effekten har blivit att vi har kunnat erbjuda fler ungdomar otraditionella lösningar där fler aktörer har varit samlade och haft en gemensam syn på ungdomens planering. Ungdomarna har bland annat kunnat blanda skola med motivationshöjande insatser hos oss. Detta har inneburit att vi har haft fler ungdomar i sysselsättning för att vi har kunnat vara mer flexibla och individanpassade.

Vi har försökt närma oss näringslivet genom samtal och möten med näringslivskontoret på kommunen. Tyvärr har det varit lite svårt att få något riktigt gensvar från näringslivskontoret och vi har inte fått den effekt vi strävat efter gällande samarbetet med dem. Vårt mål var att kunna få hjälp med att hitta fler privata företag som kan tänka sig att ta emot praktikanter för att vi skulle kunna bredda vårt utbud till ungdomarna. Detta för att ungdomarna ofta efterfrågar praktikplatser inom områden som vi inte har i den kommunala verksamheten. Här finns fortfarande stora utvecklingsmöjligheter.

Vi har fler ungdomar i någon slags åtgärd eller sysselsättning genom KAA än tidigare. Anledningen till detta är att vi har kunnat arbeta mer individanpassat och haft möjlighet till mer flexibla lösningar gällande skolgång. Det har också att göra med att vi verkligen har arbetat på att bygga upp relationer med ungdomarna, att skapa tillit och trygghet för att de ska våga öppna sig och våga ta hjälp av oss. Det

SLUTRAPPORT

har fått ta tid och ibland har det blivit ett steg tillbaka. Vi ser dock att vårt arbete fungerar då ungdomarna fortsätter att komma till oss och deltar på våra aktiviteter.

Genom att hela tiden ha individen i fokus och utgå från dennes situation, önskemål och tankar så har vi främjat jämställdhet, tillgänglighet och icke diskriminering. Under våra gruppverksamheter har vi låtit ungdomarna själva vara med och styra aktiviteter utifrån deras önskemål. Där har vi varit noga med att alla ska få komma till tals och allas önskemål och idéer ska vara värda lika mycket. Vi har även pratat mycket med ungdomarna och gjort gruppövningar om jämställdhet, tillgänglighet och icke diskriminering. Detta är en stor del av metoden 7Tjugo som är den metod vi har utgått från i vår gruppverksamhet med ungdomarna.

Kommunikation, spridning och påverkansarbete

Att få till en bättre samverkan inom kommunens verksamheter gällande ungdomarna i KAA har varit mycket viktigt. Vi har bjudit in oss själva och deltagit på en rad enhetsmöten och personalmöten inom kommunen. Dels för att informera om vårt arbete med KAA och #jagmed och dels för att få en insikt och förståelse för hur andra arbetar och hur vi tillsammans kan hjälpa KAA-ungdomar på bästa sätt. Vi har kontaktat, besökt och informerat följande aktörer/instanser inom kommunen vid ett eller fler tillfällen:

Gröna villan (utslussningsboende för ensamkommande ungdomar), barn- och ungdomspsykiatri, Ösby Naturbruksgymnasium, Kungsängsgymnasiet, Ekebyskolan (grund), Vallaskolan (grund), Passagen (undervisningsgrupp för hemmasittare, grund) Ungdomslokalen, Barn och ungdom, Försörjningsstöd, Tärna folkhögskola, Förebyggande ungdom, Ungdomsmottagningen, Samordningsteamet, Skolteamet, LSS-enheten, Räddningstjänsten. Vid tre tillfällen har vi även informerat kommunstyrelsen samt kommunstyrelsens ledningsutskott. Vi har även arbetat upp ett bra samarbete med Arbetsförmedlingen och då ungdomshandläggare i första hand. Vi har inbokade stående tider med Arbetsförmedlingen där vi stämmer av vårt arbete kring ungdomar som vi har kontakt med där båda parterna är inkopplade.

Vi deltar i "Silverlotsen" som är samverkan med Arbetsförmedlingen, Arbetsmarknadsenheten, Integrationsenheten, Vuxnas lärande, Försörjningsstöd och Tärna folkhögskola. Där har vi drop-in varje torsdag kl 13-16 och då finns representanter från alla aktörer/instanser på plats. Det är öppet för alla åldrar och man kan då få hjälp med frågor och funderingar gällande vitt skilda frågor inom de olika professionernas områden. Vi fungerar som en lots så folk snabbt ska få rätt hjälp. För projektets ungdomar märker vi en klar fördel med att vara med i denna samverkansgrupp då vi och "våra" ungdomar kan få till snabba flerpartsmöten med till exempel Arbetsförmedlingen och Tärna folkhögskola för att hitta lösningar och vägar vidare i deras situation. Det är även en klar vinning i att sitta tillsammans med de andra aktörerna i samma lokaler då vi utbyter erfarenheter och får kunskap i hur man arbetar inom de olika professionerna. Det är lättare att tillsammans hitta lösningar för hur vi kan hjälpa ungdomarna och övriga som kommer till "Silverlotsen" när vi får bättre förståelse. Vi blir även mer tillgängliga för allmänheten när vi har en drop-in verksamhet. Steget att gå in och börja prata med oss blir inte så stort som om man först ska boka in ett möte.

SLUTRAPPORT

Vi har deltagit med en monter på "Tillsammansveckan" 2018 för att sprida information om KAA och projektet #jagmed. På Tillsammansveckan uppmärksammas psykisk hälsa i Västmanland genom föreläsningar i varje kommun. Tillsammansveckan riktar sig till allmänheten med fokus på unga, personal inom vård och omsorg, politiker och till personer med egen erfarenhet av psykisk ohälsa och deras anhöriga och består av främjande, förebyggande och stödjande föreläsningar. Syftet är att tillsammans nå ut brett med information och kunskap som öppnar upp klimatet kring psykisk hälsa. Tillsammans kan vi utforska hur vi kan vi främja psykisk hälsa, förebygga genom att stärka de riskgrupper och riskmiljöer som finns, skapa kunskap kring hur det är att leva med psykisk sjukdom från personer med egen erfarenhet och att stödja de som är drabbade och deras anhöriga. De vill genom veckan rikta uppmärksamhet mot att vi alla har en psykisk hälsa att ta hand om. De vill skapa en känsla av trygghet att våga fråga och våga prata om hur vi mår.

Vidare har vi tagit fram en broschyr som informationsmaterial för att vi enklare ska kunna lämna ifrån oss information om någon efterfrågar. Vi har även lämnat denna broschyr till andra enheter, instanser, aktörer och skolor för att de ska kunna ha dem tillgängliga hos sig, dels för eget bruk men även för att kunna lämna ut den till de ungdomar och föräldrar de kommer i kontakt med. Vi har även arbetat med att lägga ut information och uppdatera information om KAA på kommunens hemsida. Vi har även försökt att ha en Facebooksida. Där behöver vi dock ta ett omtag då vi inte har haft tid att hålla den uppdaterad och intressant.

Det är fler och fler som hör av sig till oss. Det gäller både ungdomar själva, föräldrar, handläggare på andra enheter inom kommunen och handläggare från andra aktörer. Kunskap och kännedom om vad vi gör och vilka vi är har spridit sig inom kommunen och det känns bra att se att vårt hårda arbete har gett resultat. Det har även resulterat i att vi har fått ett så högt inflöde av ungdomar att vi inte riktigt har hunnit med att arbeta ordentligt med uppföljning och individuella avstämningar som vi vill.

Leverans

För att få till bättre samarbete med skolorna och för att få till en rutin gällande informationsflödet mellan skola och KAA har vi fått vara med och ta fram en verksamhetsplan för studie- och yrkesvägledarna i kommunen. I planen finns inskrivet att KAA ska informera om sin verksamhet på ett föräldramöte under höstterminen i årskurs 9. I planen står även skrivet att KAA ska bli kontaktad och inbjuden att delta på möten vid behov i enskilda fall där man ser att ungdomen riskerar att gå ut årskurs 9 utan fullständiga betyg. Vidare ska KAA i samtliga årskurser på gymnasiet ha en gemensam informationsträff tillsammans med Studie- och yrkesvägledare och Arbetsförmedlingen. Detta för att ungdomarna ska få kännedom om vårt arbete. Vi ska även informera om vårt uppdrag på föräldramöten på gymnasiet i alla årskurser.

Vi har nu som rutin att 1-2 gånger per år bjuder vi in oss till personalmöten på BUP, vuxenpsykiatri, barn och ungdom, försörjningsstöd, ungdomslokalen, "gröna villan", skolteamet och elevhälsoteamet. Detta för att upprätthålla ett nära samarbete med övriga instanser inom kommunen och för att KAA ska

SLUTRAPPORT

vara känt hos alla som kan tänkas komma i kontakt med en KAA-ungdom. Vidare så har vi lagt in som rutin att träffa rektorerna och studie- och yrkesvägledarna på högstadiet ca 1-2 ggr/år.

Vi har månatliga möten med rektorn för Kungsängsgymnasiet samt ansvarige för introduktionsprogrammen. Detta för att ta fram rutiner för hur vi ska samarbeta kring ungdomarna och för att följa upp individfall.

Vi har en stående tid inbokad med ungdomshandläggare från Arbetsförmedlingen en gång i veckan. Då träffar vi ungdomar där båda parter är inblandad i planeringen.

Vi har sett att gruppverksamheten för ungdomarna som vi har bedrivit med 7Tjugo som grund har fungerat väldigt bra. Vi har haft bra närvaro hos ungdomarna och fler av dem har växt under sin tid hos oss och kommer nu gå vidare till studier. Att bedriva gruppverksamhet är dock tidskrävande och för att vi ska kunna implementera detta i vår verksamhet och samtidigt kunna ha individuella uppföljningar och försöka hitta de ungdomar vars sysselsättning är okänd för oss kommer det att krävas mer resurser. Samtidigt ska vi även sköta den administrativa delen med rapporteringen till SCB som periodvis tar mycket tid. Här behöver vi fatta ett gemensamt beslut hur vi vill att vårt arbete ska bedrivas i framtiden. I och med att fler och fler får kännedom om vårt arbete så får vi ett högre inflöde av ungdomar vilket också bidrar till en högre arbetsbelastning. Samtidigt har majoriteten av de ungdomar som vi kommer i kontakt med ofta en eller fler diagnoser, många inom autismspektrat, vilket kräver mycket arbete dels med att skapa en relation och bygga upp ett förtroende med ungdomen och dels med att hitta övriga instanser som behöver vara med i arbetet kring ungdomen.

Vi har påbörjat arbetet att tillsammans med rektorn på Kungsängsgymnasiet och studie- och yrkesvägledarna på skolan se över frånvarorutinen då den i dagsläget inte används. Vi kommer under hösten 2018 arbeta om den befintliga rutinen så den blir användarvänlig och enkel att följa. Där ska kontakten med KAA vara ett steg i rutinen. På detta sätt kommer vi inte riskera att tappa någon ungdom utan KAA kommer vara med i arbetet kring ungdomen innan en eventuell utskrivning. Här finns också möjlighet att hitta lösningar där vi gemensamt kan samlas kring ungdomen och ge den ett skräddarsytt upplägg med en eventuell kombination av skola och motivationshöjande insatser från oss.

Vi har haft flera möten med rektorerna för Kungsängsgymnasiet och skolchefen, biträdande skolchef samt styrgruppen där syftet har varit att bygga en samsyn på KAA-uppdraget. Träffarna har lett till mycket bättre samverkan med Kungsängsgymnasiet och det finns nu planer på att göra en gemensam satsning på ett "För-IM" för de ungdomar som inte klarar introduktionsprogrammen. Detta är fortfarande under planeringsfas.

Vi har sett att det finns behov av att ha en slags samverkansgrupp i kommunen för ungdomar där representanter från olika berörda instanser finns representerade. Här behövs någon med huvudansvar för ungdomen som ser till att alla berörda parter som behöver kopplas in på ärendet blir kontaktade och inkopplade. Ett slags Sip-möte, men som vem som helst ska kunna bjuda in till mötet. Detta för att

SLUTRAPPORT

ungdomen inte ska behöva bli skickad runt bland olika instanser och tvingas berätta samma historia vid ett flertal tillfällen. Samt för att det ska finnas ett helhetstänk gällande handlingsplan för ungdomen. Vi skulle även behöva en tydligare kartläggning gällande vilka instanser som finns och vilket uppdrag var och en har. Idag är det ibland väldigt tidskrävande för oss att försöka hitta rätt väg till hjälp för våra ungdomar. Merparten av de ungdomar vi möter har någon slags diagnos och det är ofta som vi hamnar i gränslande mellan LSS och inte LSS. Där har vi märkt att det inte finns tillräckligt med stöd och hjälp att få för dessa ungdomar.

Användande av resultat

Vi kommer fortsätta att ha månatliga möten med Kungsängsgymnasiet och IM-ansvarige. Vi kommer även att finnas med i Studie- och yrkesvägledarnas verksamhetsplan både inom grundskolan och gymnasiet. Samtidigt är vi med och arbetar om närvaro/frånvarorutinen på Kungsängsgymnasiet för att den ska bli mer användarvänlig. Se mer utförlig information under rubrikerna "Projektets resultat" och "Leverans". Vi har haft bra resultat i våra gruppverksamheter där majoriteten av ungdomarna som deltagit har gått vidare till studie eller arbete. Se mer detaljer under rubriken "Resultat". Denna information har presenterats för styrgruppen då vi känner att gruppverksamhet har visat sig vara ett vinnande koncept. Dock krävs mer resurser än en heltidstjänst på KAA för att kunna hålla igång en gruppverksamhet. I dagsläget är det inte klart om budget och personalsituationen på vår enhet tillåter att KAA-tjänsten utökas. Därför kan vi inte i dagsläget veta om en implementering av gruppverksamhet för KAA-ungdomar kommer bli verklighet. **Kommentarer och tips**

Se till att ha en väl genomarbetad projektplan som är förankrad hos alla projektmedarbetare och styrgrupp. Vid personalomsättning behövs en ordentlig överlämning där man går igenom projektplan med mål och delmål samt vad som förväntas av den nya personalen.